

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben a 2014. június 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t :

A személy elleni erőszakos cselekménnyel fenyegetve elkövetett zaklatás vétsége miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2014. február 4. napján kihirdetett 3.Bf.548/2013/5. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Debreceni Járásbíróság a Be. XXIV. fejezete szerint bíróság elé állítás keretében lefolytatott eljárása alapján 2013. június 26. napján kihirdetett 37.B.1178/2013/2. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki zaklatás vétségében (Btk. 176./A § (2) bekezdés a) pont), ezért megrovásban részesítette.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott jelentett be fellebbezést téves jogi minősítésre hivatkozással, lényegében felmentés végett, míg az ügyész azt tudomásul vette, a védőtől pedig a határozat kihirdetésekor fenntartott 3 napos nyilatkozattételi határidőn belül saját fellebbezés nem érkezett.

A Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2014. február 4. napján kelt 3.Bf.548/2013/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy a vádlottat az ellene zaklatás vétsége miatt ellene emelt vád alól felmentette.

A másodfokú ítélettel szemben ezúttal az ügyész jelentett be jelentett be fellebbezést a számára nyitva álló jogorvoslati határidőn belül a terhelt felmentése miatt, a másodfokú határozat hatályon kívül helyezése és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében. Álláspontja szerint mivel sem a sértett, sem a vádlott nem hivatkozott indulati állapotra, és tettelegesség sem történt, ezért bántalmazás közbeni indulat levezetése szóba sem jöhet. A fenyegetettség azonban nyugtalanságot kiváltó lelki teherként nehezedett a sértettre. A vádlott kijelentése semmilyen más célzattal nem hangozhatott el, csakis félelemkeltés végett, mely nem zárja ki azt sem, hogy a vádlott kijelentése egyben annak a kíváncsi is volt, hogy a sértett hagyja őt békén. A fenyegetés lényege, azaz élet elleni bűncselekmény kilátásba helyezése viszont egyértelműen alátámasztja, hogy a terheltet félelemkeltési szándék vezérelte.

A vádlott és védője ezúttal tudomásul vették a másodfokú határozatot.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.140/2014/1-I. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, amellett, hogy az első és másodfokú bíróságok eljárását

perrendszerűnek, a megállapított tényállást megalapozottnak jellemezte, mely irányadó a harmadfokú eljárásban is. Érvelése szerint ugyanakkor a törvényszék téves jogi következtetést vont le a vádlotti célzat vizsgálata során, e körben fenntartva a fellebbezésben kifejtett indokokat. Viszont miután a másodfokú ítélet megalapozatlansága a harmadfokú eljárásban kiküszöbölhető, ezért arra tett indítványt, hogy az ítélőtábla a másodfokú ítéletet változtassa meg, és vádlottat mondja ki bűnösnek zaklatás vétségében megrovás intézkedés alkalmazása mellett.

Az ítélőtábla mindenképp az eljárást indokoltnak rögzíteni, hogy a bejelentett fellebbezés a Be. 386. § (1) bekezdés c) pont I. fordulata alapján joghatályos, melyre tekintettel a Be. 393. § szerinti nyilvános ülés keretében a másodfokú ítélet valamint az azt megelőző első - és másodfokú eljárás teljes terjedelmű felülbírálatának nem mutatkozott akadálya. A revízió során megállapította, hogy a bíróságok a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatták le az eljárást.

Az elsőfokú bíróság által rögzített - és a törvényszék szerint is irányadó - tényállás a vád tárgyává tett cselekmény körében túlnyomórészt megalapozott, viszont a Be. 388. § (2) bekezdése alkalmazásával az iratok - közelebbről a sértett és a vádlott egybehangzó vallomásai (nyomozási irat 18. oldal (1) bekezdés, 60. oldal (2) bekezdés) - alapján kizárólag annyival indokolt kiegészíteni az elsőfokú határozat 2. oldal (2) bekezdésében rögzítetteket, miszerint vádlott a kialakult szóváltás során jelentkező indulatos, feldühödött állapotban szólította fel a sértettet a tényállásban rögzített kijelentésével. Az ennyivel kiegészített tényállás már minden tekintetben megalapozott, felülbírálatra alkalmas, így irányadó a harmadfokú eljárásban is.

A vád tárgyává tett cselekmény jogi megítélésével kapcsolatosan, tehát abban a körben, hogy a vádlott sértett felé intézett kijelentése kimeríti-e a zaklatás bűncselekményének törvényi tényállását vagy sem, az ítélőtábla a másodfokú bíróság álláspontját osztotta. A törvényszék részletes indokolása szerint helytállóan hivatkozott arra, hogy az 1978. évi IV. törvény 176./A § (2) bekezdés a) pontjába ütköző zaklatás lényege abból fakad, hogy a kilátásba helyezett súlyos következménnyel való fenyegetettség nyugtalanságot kiváltó lelki teherként nehezedik a sértettre.

Abban az esetben azonban, ha a fenyegetés csupán egy konfliktus nyomán kialakult düh indulatában hangzik el, akkor az elkövető célzata nem a rémületben tartás, a félelemkeltés, hanem az indulat levezetése, következésképpen az utóbbi elkövetési magatartás nem is tekinthető tényállásszerűnek. A Kúria így foglalt állást Bfv.III.772/2011/5. számú eseti döntésében, de ez az álláspont jelenik meg a Bfv.III.41/2011/5, Bfv.III.639/2010. számú határozataiban is.

Mivel a pontosított tényállás alapján egyértelművé vált, hogy vádlott indulatos magatartást tanúsított - e tekintetben a fellebbezés és a fellebbezési főügyész részéről kifejtettek nem fogadhatóak el - ám így is kétségtelen, hogy adott esetben vádlott állapota önmagában még nem zárhatja ki a félelemkeltési célzatot. Az ügyész által Be. 517. § alapján kezdeményezett bíróság elé állításos eljárásban megállapított tényállás alapján azonban ezt elhatárolni a Be. 4. § (2) bekezdéséből következő kétséget kizáró

bizonyítottság követelményét szem előtt tartva nem volt lehetséges, így ez alapján egyértelmű jogi következtetést sem lehetett levonni a terhelt bűnössége felől.

Mindezekre tekintettel - minthogy egyéb járulékos kérdésben nem kellett rendelkezni - a Debreceni Ítéltábla a másodfokú bíróság Be. 331. § (1) bekezdése alapján a Be. 6. § (3) bekezdés b) pontja szerinti okkal indokolt felmentő ítéletét a Be. 397. § alkalmazásával helybenhagyta.

Debrecen, 2014. június 3.

Dr. Elek Balázs sk.	. Bakó József sk.	. Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja-előadó	a tanács tagja

Záradék: A Debreceni Törvényszék 3.Bf.548/2013/5. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2014. június 3.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.